

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan forstå, at hr. Bjarne Laustsen aspirerer til at kunne blive ceremonimester og være med til at tilrettelægge bordplaner og indretning osv. Det skal jeg selvfølgelig have i tankerne, og hvis hr. Bjarne Laustsen skulle blive lediggjort på anden vis i sit politiske virke, så er der en bibe-skæftigelse der. Det tror jeg hr. Bjarne Laustsen ville egne sig vældig godt til med de gode råd, som hr. Bjarne Laustsen vil give mig i dag.

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, vi mangler at komme lidt ind til benet i de her ting. Det er jo sådan, at en række af de journalister og kommentatorer, som er blevet inviteret, har meldt afbud til det her arrangement, fordi de har syntes, det var lidt besynderligt. Så der er noget, der tyder på, at de ikke tidligere har været inviteret på samme måde, og at det her arrangement skiller sig lidt ud. Jeg kan forstå, at der nærmest er tale om en form for ikke lige gallamiddag, men i hvert fald en højtidelig middag, hvor der er dresscode osv.

Kan man forestille sig, at de, der så ikke er inviteret, vil føle det, som om de er blevet snydt for noget, eller de er blevet holdt ude, eller de er blevet straffet på en måde, fordi de ikke har skrevet venligt om regeringen?

Det er jo meget tydeligt, at de, der stod på listen som inviterede, er nogen, der har været meget venligt stemt over for regeringen. Er det et spørgsmål om, at statsministeren gerne vil belønne dem, der har skrevet pænt om statsministeren, og at han derfor laver sådan en særlig højtidelig fest på Marienborg?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, der skrives så meget om regeringen, og det er skam ikke alt sammen positivt. Så det er slet ikke sådan noget, der indgår i overvejelserne. Jeg synes, det er en kraftig undervurdering af journalisters selvstændighed og integritet, som det hedder med et fint ord, at tro, at de overhovedet ville lade deres politiske analyser og skrivelser påvirke af, om de bliver inviteret til det ene eller det andet arrangement.

Nu ved jeg godt, at hr. Rasmus Prehn ikke har været i Folketinget i så mange år, men over tid kommer man i kontakt med journalister på mange måder. Jeg tror, jeg har drukket morgen-

kaffe og formiddagskaffe med journalister; jeg har spist frokost; jeg har drukket eftermiddagskaffe; jeg har været til middag. Over tid kommer man i kontakt med dem hele vejen rundt, og jeg bilder mig ikke ind, at det overhovedet påvirker journalisternes måde at skrive på. Der til er de alt for selvstændige, heldigvis.

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror jo, der har været en årsag til, at statsministeren har inviteret dem her. Hvis det overhovedet ikke havde nogen betydning, at ministeren holdt et sådant arrangement, hvorfor har statsministeren så taget initiativ til det? Det er den ene ting, jeg gerne vil spørge om.

Den næste ting er, at der er nogen her, som ikke er blevet inviteret til det her arrangement, og som sagtens kan have en oplevelse af, at de er blevet sat udenfor med hensyn til at få den her helt særlige lejlighed til at komme på Marienborg til en særlig fin fest med særlig fin mad og med dresscode osv. Det er jo noget andet at invitere til en fest på Marienborg, end det er at invitere til morgenkaffe. Vil statsministeren ikke give mig ret i det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, og jeg tror, vi kører i cirkel nu. Jeg kan i det hele henholde mig til, hvad jeg allerede har svaret.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Jeg kan forstå på statsministeren, at han mener, at den foregående spørger undervurderede de pågældende journalisters selvstændighed og integritet. Til det vil jeg spørge, om statsministeren efter de mange afbud har overvejet, om det måske ikke er ham selv, der har fejlvurderet de pågældende journalisters selvstændighed og integritet.

I den forbindelse vil jeg spørge, om statsministeren har forståelse for, at de pågældende journalister efter at have fundet ud af, hvad der foregik, hvilket de åbenbart ikke rigtig havde kunnet se ud af invitationen, ikke mente, at det ville være helt i overensstemmelse med en uafhængig journalists eller kommentators rolle at tage imod invitationen. Kan statsministeren godt se, at han måske tog fejl i den her sammenhæng?